

Ярослав РАВЛІНКО
студент факультету банківського бізнесу
Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник:
к.е.н., доцент Чайковський Я. І.

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Інвестиційний потенціал банківської системи – це основа стійкого розвитку національної економіки. Національний інвестиційний потенціал визначається наявністю інвестиційних ресурсів для здійснення реальних і фінансових інвестицій, які матеріалізуються у новостворюваних чинниках суспільного виробництва й суспільній інфраструктурі.

Оцінка інвестиційного потенціалу надає можливість визначити масштаб інвестиційної програми й потреби у внутрішніх запозиченнях для її здійснення. Інвестиційний потенціал суб'єкта господарської діяльності визначає сукупність накопичених у результаті господарської діяльності власних ресурсів, які можуть бути використані для інвестицій без порушення поточної роботи.

Сутність інвестиційного потенціалу банків доцільно аналізувати й оцінювати у двох напрямках: як ефективне використання наявних і потенційних можливостей банку та як подальше нарощування ресурсів і можливостей за рахунок здійснення інвестиційної діяльності. Складовими, які б дали змогу оцінити інвестиційний потенціал банківської системи є: власний капітал банків (статутний і балансовий капітал) у структурі залучених ресурсів (важливе значення мають строкові ресурси населення й підприємств), прибуток і структура кредитно-інвестиційного портфеля банків. Саме аналіз динаміки цих показників дає можливість оцінити інвестиційний потенціал вітчизняної банківської системи та визначити ефективність її діяльності й перспективи розвитку.

Досвід розвинених країн показує, що банки в інвестиційному процесі можуть працювати у трьох напрямках[1,с.149]:

- 1) обслуговування руху грошей, що належать клієнтам та призначені для інвестицій;
- 2) акумуляція заощаджень і спрямування їх на ринок цінних паперів;
- 3) вкладення в інноваційні проекти як власних, так і залучених коштів.

Провідна роль інвестиційного потенціалу банківської системи в механізмі суспільного відтворення обумовлена насамперед тим, що саме банківська система мобілізує заощадження суспільства, формує і розподіляє інвестиційний капітал та може забезпечувати фінансово-кредитну підтримку всього циклу ділової активності.

Основними факторами формування інвестиційного потенціалу банківської системи України є нарощування заощаджень фізичних та юридичних осіб, котрі зберігають свої кошти поза банківськими установами та не використовують усю можливість щодо збільшення власних фінансових ресурсів, і тим самим зменшують обсяги вливання коштів в національну економіку та банківську систему загалом.

Фактори впливу на інвестиційний потенціал банківської системи поділяють на [4, с. 59]:

- 1) ендогенні;
- 2) екзогенні.

До ендогенних факторів належать:

- 1) наявність системних проблем в розвитку банківської системи;
- 2) напрям реструктуризації банківської системи;
- 3) напрям грошово-кредитної політики;
- 4) рівень капіталізації банків;
- 5) рівень конкуренції в банківській системі;
- 6) рівень консолідації капіталу в банківській системі;
- 7) рівень експансії іноземного капіталу в банківську систему;
- 8) обсяги депозитної бази банківської системи;
- 9) інші фактори.

До екзогенних факторів відносять:

- 1) структуру валових збережень;
- 2) рівень розвитку товарно-грошових відносин держави;
- 3) напрям державної політики підтримки фінансового розвитку;
- 4) тенденції розвитку ринку праці;
- 5) інші фактори.

Таким чином, на основі вищевикладеного, можна стверджувати, що найбільш важливими екзогенними факторами на формування і ефективне використання інвестиційного потенціалу банківської системи України слід вважати: структуру валових збережень, рівень розвитку товарно-грошових відносин, напрям державної політики щодо підтримки фінансового розвитку, тенденції розвитку ринку праці. Важливо відмітити, що вплив цих факторів може бути як негативним, так і позитивним. Однак, відслідковуючи вплив вказаних факторів на формування і ефективне використання інвестиційного потенціалу банківської системи, в першу чергу, необхідно аналізувати причини, котрі зумовили появу негативного впливу, щоб у подальшому реалізувати комплекс відповідних заходів з усунення його наслідків з метою забезпечення сприятливих умов для розвитку фінансової системи.

Отже, інвестиційний потенціал банківської системи України знаходячись на стадії поступового розвитку повинен сприяти зростанню частки прямих іноземних інвестицій, а також співпрацювати із вітчизняними інвесторами з метою спільного нагромадження коштів та зростання загального обсягу ВВП, зміцнення власної позиції на ринку задля ведення конкурентної боротьби, і підвищення рейтингу економіки України в цілому.

Список літератури:

1. Бербека В. Є. Банківське фінансування інноваційного підприємництва в Україні/ В. Є. Бербека // Регіональна економіка. – 2007.–№4. – С. 146–153.
2. Комарницький І.Ф. Інвестиційна діяльність комерційних банків/ І. Ф. Комарницький , Р. Г. Комарницька // ЧНУ ім. Ю. Федьковича. – Чернівці: Рута, 2004. – 260 с.
3. Луців Б.Л. Інвестиційний потенціал банківської системи України / Б. Л. Луців, Т. Б. Стечишин //Фінанси України. – 2009. – № 9. – С. 67 – 77.
4. Леонов С.В. Экзогенные факторы влияния на формирование и эффективное использование инвестиционного потенциала банковской системы Украины/ С. В. Леонов //БИЗНЕСИНФОРМ. – 2009. – № 10. – С. 59.